

ved, at den virker. Til gengæld har man jo ingen undersøgelser af, om den virker, og det er vel derfor, at man har været låst fast i at sige nej til det her, kan man sige, i så lang tid.

Nu er det jo ved at vende, og jeg vil så citere justitsministeren endnu en gang fra Berlingske Tidende:

»Jeg påstår ikke, at vi med et snuptag løser problemerne med tvangsægteskaber, men det her kan bruges til at holdningspåvirke folk, og så giver det både de unge – men også imamer og andre, der har kontakt med de her familier – en mulighed for direkte at pege på et sted i loven, hvor der står, at det altså er kriminelt at tvinge nogen ind i et ægteskab i Danmark.«

Det er også det, jeg tror jeg har fået ud af det: Ministeren kommer med et forslag om, at det skal stå direkte i loven. Det er ikke en selvstændig paragraf, har jeg forstået, og jeg har også forstået, at det er i forbindelse med strafferammen, men det skal stå i loven, og dybest set er det jo det, det her forslag handler om. Det er et beslutningsforslag, det er ikke detaljeret ud i paragrafer, og derfor synes jeg faktisk, at ministeren er lidt til grin med den måde, hvorpå hun har taget den her sag. Det var den simpleste sag af verden at sige: Alle detaljer her er vi ikke enige i, men den del, der handler om den danske del – det handler jo ikke om det der med EU – er vi nu på linje med skal kunne fremgå af straffeloven, nemlig at tvangsægteskaber skal være nævnt, og vi er også optaget af den signalværdi, der ligger her.

Det har været vores argument, det med signalværdien, og jeg kan jo i samme udgave af Berlingske Tidende se, at Jørn Vestergaard siger, at et sådant signal kan tænkes at få en betydning for personer i de miljøer, både for dem, der skal beskyttes mod tvangsægteskaber, og for dem, der skal forhindres i at tvinge andre. Signalet kan også være væsentligt for relevante myndigheder, som på den måde får besked om, at der skal sættes seriøst ind med hensyn til retshåndhævelsen.

Det er mit syn. Jeg tror faktisk også, det er det, der kan komme ud af ministerens forslag. Så det havde måske været sjovere at slutte det her med, at vi skrev en beretning i udvalget, hvor vi måske i enighed kunne formulere nogle af de hovedprincipper, der skal fremgå af en lovgivning, der kommer til efteråret. For det her er jo ikke et lovforslag, det er et beslutningsforslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Kl. 19.45

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes egentlig, at vi i oppositionen skal være glade i dag. Det synes jeg, fordi vi jo op til flere gange nu har fremsat et beslutningsforslag, som bl.a. er et kraftigt signal og en hjælp til de unge mennesker, som bliver udsat for tvang i forbindelse med det, som ellers burde være et frit valg om, hvem man vil gifte sig med, hvornår og hvorfor, altså at de mennesker også får et redskab i hånden til at forsøge at modvirke denne tvang med.

Og når jeg synes, at vi skal være glade, så er det, fordi jeg har meget, meget svært ved at se, at justitsministeren ikke rent faktisk har forstået, hvad vi mener, at justitsministeren ikke har forstået, at det, at man skriver tvangsægteskaber ind i straffeloven, har en selvstændig værdi, hvis det, man vil, rent faktisk er at bekæmpe tvangsægteskaber efter bedste evne.

For Enhedslisten er det her spørgsmål vigtigt. Retten til frit at vælge, hvem man vil gifte sig med, er, om ikke en grundlæggende rettighed, så i hvert fald en menneskelig rettighed, som vi mener at alle bør have.

Vi har jo ikke forstået med det beslutningsforslag, der ligger her i dag, at det løser alle problemer med tvangsægteskaber. Det kræver en meget mere målrettet indsats med hensyn til integration, med hensyn til oplysning, med hensyn til rent faktisk også at kunne sikre de unge mennesker, som modsætter sig tvangsægteskaber, mod, at det får konsekvenser for deres videre liv. Men alene det forslag, der ligger her i dag, vil være et fremskridt, i forhold til hvordan situationen er nu. Og det tror jeg egentlig, efter at vi nu har genfremsat det her forslag, faktisk efterhånden er gået op for andre end oppositionen, og derfor synes jeg, at vi har grund til at være glade. For det her forslag udmærker sig jo ved at være målrettet mod lige præcis tvangsægteskaber, at være et forslag, som giver nogle virkninger uden at give bivirkninger.

I virkeligheden er det jo det, diskussionen om 24-års-reglen har drejet sig om. For hvad er det nu, der er sket i forbindelse med 24-års-reglen? Ved vi, om den virker? Er det undersøgt, om den virker? I så fald: Hvor meget virker den, og for hvor mange virker den? Og desværre er svaret: Det ved vi ikke. Og det er der ingen der ved, for det er aldrig blevet undersøgt.